

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 65 PŽ-1688/2020-2

R E P U B L I K A   H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Ćorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u predstečajnom postupku povodom prijedloga dužnika DANIČIĆ PROMET d.o.o. za trgovinu i usluge, Dubrovnik, Ćira Carića 1, OIB 25787369409, za odobrenje predstečajnog sporazuma, odlučujući o dužnikovoj žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-363/2019-47 od 7. veljače 2020., u sjednici vijeća održanoj 24. travnja 2020.

r i j e š i o   j e

Odbija se dužnikova žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-363/2019-47 od 7. veljače 2020.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-363/2019-47 od 7. veljače 2020. uskraćena je potvrda predstečajnog sporazuma odnosno plana restrukturiranja dužnika od 23. prosinca 2019., obustavljen predstečajni postupak i određeno da će se nakon pravomoćnosti tog rješenja postupak nastaviti po službenoj dužnosti kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, te da će se u sudski registar upisati obustava predstečajnog postupka.

Protiv tog rješenja dužnik je pravovremeno izjavio žalbu zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi navodi da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da nisu bile ispunjene pretpostavke za prihvaćanje plana restrukturiranja, jer je pogrešno utvrdio da većina vjerovnika ne bi glasovala za potvrdu predstečajnog sporazuma i zbroj tražbina svih vjerovnika koji su glasovali za potvrdu predstečajnog sporazuma. S obzirom na to da nisu ispunjene pretpostavke iz članka 61. stavka 2. Stečajnog zakona za uskraćivanje potvrde predstečajnog sporazuma i obustavu postupka, žalitelj smatra da je rješenje nepravilno i nezakonito u cijelosti. Slijedom toga smatra da nisu ispunjenje ni pretpostavke za nastavak postupka kao da je predloženo otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, a sve kada bi bile ispunjene, tvrdi da je sud propustio ispitati je li dužnik sposoban za plaćanje i je li ispunio sve obveze prema vjerovnicima. Kako o tome pobijano rješenje nema razloga žalitelj smatra da je učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku. Predlaže da ovaj žalbeni sud ukine pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Žalba je neosnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst i 25/13, 89/14 i 70/19; dalje u tekstu: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

U obrazloženju pobijanog rješenja navedeno je kako je dužnik podnio prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka i da je rješenjem od 6. ožujka otvoren predstečajni postupak u kojem je nakon ročišta za ispitivanje tražbina doneseno rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama, a dužnik je dostavio izmijenjeni plan restrukturiranja od 23. prosinca 2019. koji je bio predmet glasovanja na ročištu za glasovanje održanom 6. veljače 2020. Međutim, na tom ročištu zajedno s dostavljenim obrascima za glasovanje, za predloženi plan financijskog restrukturiranja nije glasovala potrebna većina vjerovnika. Stoga je sud pozivom na odredbe članka 59. stavka 2. i članka 61. stavka 2. Stečajnog zakona utvrdio uskraćivanje potvrde predstečajnog sporazuma i obustavio postupak. S obzirom na rezultate provedenog postupka prvostupanijski sud je zaključio da je očito da dužnik nije ispunio sve obveze prema vjerovnicima, jer bi u protivnom prijedlog predstečajnog sporazuma bio drukčiji odnosno glasovanje o tom prijedlogu bi bilo bespredmetno, dok je iz provedenog postupka i priloženog plana restrukturiranja očito da imovina dužnika nije dostatna za namirenje svih obveza dužnika što znači da je dužnik prezadužen, pa je pozivom na odredbu članka 64. stavak 1. točka 6. Stečajnog zakona odredio nastavak postupka kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka.

Žalitelj nije naveo nijedan konkretan razlog zbog kojega smatra da je prvostupanijski sud pogrešno utvrdio da za predloženi plan restrukturiranja nije glasovala većina vjerovnika propisana odredbom članka 59. stavak 2. Stečajnog zakona. Doduše, ni prvostupanijski sud nije u obrazloženju rješenja naveo konkretne podatke o glasovanju. Činjenice o tome mogu se utvrditi iz sadržaja zapisnika s ročišta za glasovanje o planu restrukturiranja. Tako je na tome ročištu dužnik izjavio da iz obrazaca za glasovanje koji su njemu dostavili vjerovnici proizlazi da zbroj njihovih glasova nije dostatan za potvrđivanje predstečajnog sporazuma, a nakon što je provedeno glasovanje utvrđeno je da je od prve skupine vjerovnika za prihvatanje predstečajnog sporazuma glasovao samo jedan vjerovnik sa 294.799 glasova. Nakon toga je utvrđeno da plan restrukturiranja nije prihvaćen jer za njegovo prihvatanje nije glasovala potrebna većina vjerovnika. Na samom ročištu za glasovanje dužnik nije doveo u pitanje rezultate glasovanja i potpisao je zapisnik. Kako ni u žalbi ne navodi nikakve činjenice koje bi potvrđivale njegove žalbene navode o tome da je, suprotno onome što je utvrđeno na ročištu, za plan restrukturiranja glasovala potrebna većina vjerovnika, njegovi žalbeni navodi su posve paušalni i nemaju uporište u činjenicama koje proizlaze iz podataka u spisu.

Prema odredbi članka 64. stavak 2. Stečajnog zakona u slučaju kada obustavi otvoreni predstečajni postupak, sud će po službenoj dužnosti nastaviti postupak kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, osim ako utvrdi da je dužnik sposoban za plaćanje i da je ispunio sve obveze prema vjerovnicima.

Točne su tvrdnje žalitelja da sud nije posebno utvrđivao postojanje okolnosti u kojima ne dolazi do nastavka postupka (da je dužnik sposoban za plaćanje i da je ispunio sve obveze prema vjerovnicima) i k tome je nepotrebno navodio razloge koji bi ukazivali na postojanje stečajnog razloga prezaduženosti jer to nije relevantno za primjenu odredbe članka 64. stavak 2. Stečajnog zakona. Međutim, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda o tome da je iz provedenog postupka očito da dužnik nije ispunio sve obveze prema vjerovnicima, jer bi u tome slučaju to bio poseban razlog za obustavu otvorenog predstečajnog postupka propisan odredbom članka 64. stavka 1. točka 4. u vezi s odredbom članka 61. stavka 2. Stečajnog zakona. Da je taj razlog ispunjen glasovanje o prihvaćanju plana restrukturiranja bilo bi suvišno, jer dužnik više ne bi imao vjerovnike. S druge strane, iz sadržaja navedene zakonske odredbe proizlazi da oba razloga moraju biti kumulativno ispunjena da bi se mogao primijeniti izuzetak od pravila prema kojem sud neće u slučaju obustave otvorenog predstečajnog postupka po službenoj dužnosti odrediti nastavak postupka kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka.

Uostalom, žalitelj ni u prilog tim svojim žalbenim navodima nije naveo nikakve konkretne okolnosti koje bi ukazivale na to da je postao sposoban za plaćanje i da je ispunio sve obveze prema vjerovnicima. Pod uvjetom da su njegove tvrdnje točne, dužnik će u postupku povodom prijedloga za otvaranje stečajnog postupka moći dokazati da ne postoji neki od stečajnih razloga iz članka 6. i 7. Stečajnog zakona.

Prema tome, nakon što za plan restrukturiranja nije glasovala potrebna većina vjerovnika, prvostupanjski sud je jedino mogao donijeti rješenje o obustavi otvorenog predstečajnog postupka, a kako dužnik nije ispunio sve obveze prema vjerovnicima, sud je bio dužan odrediti nastavak postupka kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka. Stoga je suprotno onome što tvrdi žalitelj pobijano rješenje pravilno i zakonito.

Zato je na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona dužnikova žalba odbijena kao neosnovana i potvrđeno rješenje prvostupanjskog suda.

Zagreb, 24. travnja 2020.

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: **17895-9af8b**

Kontrolni broj: **039f0-d2c4f-e0db2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA MATAS, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.